

מותו הותר חלל

קוראים מביעים את צערם על מות דן עומר.

אני משתתף בצערכם על מותו של דן עומר. שמעתי את הידיעה ברדיו, וממש הייתי בהלם. אני לא מכיר אותו, אבל את ביקורתו והמלצותיו על ספרים ראיתי והערכתיו שימנעו פניה, אור יהודה

מותו של דן עומר הותר חלל אשר כמעט לא ניתן למלאו. הוא הלך בדיוק כאשר טרפו הטיור התי בולע כל חלקה טובה, וכאשר כמעט שאין אמנים ואנשי-רוח אשר יכולים באמצעות יצירותיהם לנווט רוחנית אוניה זאת, מאחר שהם נמצאים בתוך מיגדלי השן הבטוחים של האמנות

לשם אמנות. מאותה סיבה היה דן עומר אחד האנשים היחידים בישראל אשר מדורו וכתיבתו לא עוררה אצלי את תחושת הגלות והגטו הנוראיים, כפי שמעוררת בי רוב האמנות והספרות בישראל.

מרים שרון, תל-אביב

המורה נגד המערכת

המורה נילי ירון, שרואינה בעולם הזה (29.8.84).

מבקשת להבהיר:

טענותי לא כווננו באופן אישי למישהו, אלא כלפי מערכת-החינוך ונגד הצורה שבה היא מנוהלת. נקודת המוצא כדבריי היתה עקרונית ולא אישית. כאשר היזכרתי "מפקחים",

"מורות טיפוליות", או "אחות", התכוונתי לפונקציות השונות של כל אלה בתוך המערכת, ולא למישהו מסוים, ובוודאי שלא לעמיתיי בבית-סיפרי. בעיקר צר לי אם נפגעו המורות הטיפוליות בבית-סיפרי, בעניין מסוים זה נראה כי לא הובנתי כהלכה. לא אמרתי שמורה מסוימת גרמה לי נזק, אלא שמורות טיפוליות, כאשר הן עוסקות ב"פסיכולוגיה" מבלי שהוכיחו שרו לכך, עלולות לגרום נזק. כמו כן אמרתי, שהאחות צריכה, לדעתי, להיות חלק בלתי-נפרד מן הצוות, אלא שאין זה ניתן, כי לא מאפשרים לה להימצא מספקים זמן בבית-הספר. לא אמרתי שתורה-שבעל-פה מלמדת רים בשל ספריהם של מפקחים. טענה כזו אומנם השמעתה, אך בהקשר אחר. נילי ירון, תל-אביב

אם נדמה לקוראת ירון שדבריה לא הובנו כהלכה - אין היא אלא טועה. לפי הפניות למערכת העולם הזה, מאז מורסמו דבריה, מסתבר שדבריה משקפים דעתם של מורים רבים.

מה באמת קרה באוס-אליפחם?

העולם הזה (5.9.84) היה היחיד שדיווח נכונה על אירועי אוס-אליפחם. אל "מ" (מיל) ירמיה מחזק את דבריו.

הייתי עם בני אוס-אליפחם ביוםם הקשה והגדול, ואני מאשים את השר יוסף בורג באחריות למה שאירע שם.

מאמרו של אורי אבנרי במדור "הנרון" על העיר עימנואל (העולם הזה 29.8.84) עורר את חסידי ההתנחלות הדתית שבגדה המערבית הגברים בעימנואל לא מתפרפרים

לעימנואל, מר אבנרי, ותן לעובדות לדבר בשם עצמן.

אבל הבה נחזור לרצף לאיכות-החיים שאני נהנה ממנה בעימנואל. אני רק יכול לאחל לך לחיות בעיר שבה אין ילדים המכורים לסמים, בעיר שאין בה פיתוי קטנים, בעיר שבה ניתן לצאת מהבית ללא חשש מפני פורצים, עיר ללא אנשים וגנבים. התוכל להעלות בדמיונך שדווקא "ספרים פרימיטיביים ועתיקים" אלה, שבהם הגנים תושבי עימנואל, הם שגרמו להקמת העיר הטהורה הזאת? אילו רק הקדישו כל בני-עמנו כמה רקות בכל יום לעיון באותם "טכסטים עתיקים", הרי שרוב הבעיות החברתיות - המתעוררות בחברה המודרנית אם לא כולן - היו פשוט נפתרות.

אני הייתי את אותם "חיים אחרים", וכעת, כשאני מוקף כסיגנון החיים אשר אתה מתעב, למרות שלעולם לא אהיה חרדי, אני יכול לומר בכנות, שדרך חיים זו מציעה הרבה יותר תיקווה להישדרות היהודית מאשר דרכך-אתה.

יוסף בורשטיין, עימנואל

מר אבנרי היקר,

אנא, סלה לי על שאני כותב לך אנגלית. שליטי בשפה העברית אינה מספקת עדיין כדי לכסא את מחשבותיי בעניין חשוב. מכל מקום, יש באפשרותי לקרוא ולהבין עברית מודרנית.

ברצוני להפנות שנית את תשומת-ליבך למאמר על העיר עימנואל, אשר הופיע בחתימתך. הרושם שקיבלתי מהערוטיק הוא, שלדעתך כל הבעיות הכלכליות אשר ישראל ניצבת בפניהן הן תוצאה ישירה של הקמת עימנואל. היו לך גם כמה הכרות על העיר בוויילת של עימנואל, אשר לי, כתושב העיר, קשה מאוד לקבל. הרושם הכללי שקיבלתי ממאמרך הוא, שיש לך התנגדות עזה, ואולי אפילו שינאה, לאחרי היהודים אשר בחרו לחיות בדרז'היים המנוגדת לדרך חייך ולפילוסופיה שלך. אני עולה חדש בישראל, בחרתי לחיות בעימנואל לא מפני שאני רבק בסניגון חרדי (כפירוש אינני חרדי), אלא מפני שרציתי לחיות

אין אצלנו פיתוי קטנים, פורצים, אנשים או גנבים?

כאריך-הקורש באווירה של מעורבות אישית עמוקה בין בני עמי. אשר בעיניהם התורה וארץ-ישראל הן מקודשות. היום, אחרי שאני מתגורר בעיר יותר מעשר חודשים, ביכולתי להעיר מהם החיים עליפי התורה ומהי השפעתם החיונית על איכות החיים בעימנואל.

מר אבנרי, ברצוני להזמין לך לבקר בעימנואל בפעם הראשונה בחיך ולפי מיטב ידיעתי מעולם לא היית כאן). לביקור בן שבוע - או לפחות של סוף-שבוע - כדי שתספוג את האווירה השוררת כאן, ואז תחזור למכונת-הכתיבה שלך. אני בטוח שאו, כשתהיה משוחרר מריעות קרובות על "אנשים הלומדים טכסטים עתיקים שאבר עליהם הכל" כתוב כבר אחרת לגמרי.

אני זומין אותך בלבול את זמנך אצל מישפחת בורשטיין, אשר אינה מתעקשת כלל להיות חיי פאראזיטים. אם המישפחה היא אחות מעשית, האב הוא יועץ ניהול מיקצועי, בעל נסיון של יותר מ-25 שנה במיקצועו, אשר עזב את חיי-השפע בארצות-הברית כדי לבוא לישראל, להשתתף בכניין ארץ-ישראל, וכולל למצוא גם את הבן, רואה-שבון מוסמך, אשר עזב משרה של חשב בחברה ויקרתי-בארצות-הברית, ואשר התנדב להתגייס בגיוס מוקדם לצה"ל. הילדים האחרים עומדים להצטרף בקרוב להוריהם בישראל: מהנרס אלקטרוניקה ופסיכולוג. האם אלה ה-"פאראזיטים" שעליהם דיברת?

הבורשטיינים אינם בודדים. יש אחרים כמונו בעימנואל, אבל אתה התעלמת מאיתנו. טענת, שתושבי עימנואל אינם משרתים בצבא, אין זה נכון, ברגע זה ידוע לי על שלושה מעובדי כוכב השומרון (החברה המפתחת את עימנואל), הממלאים את חובתם כשירות מילואים.

אני מזמין אותך לבקר במשרדי אנג'ל-כוח-אדם של מינהל עימנואל, כדי שתראה כמו עניין את ההעתיקים המצולמים של צווי-הקריאה למילואים, המועברים בכל חודש לביטוח הלאומי. כוא

מיכתב זה הגיע למערכת באנגלית.

השר, ורק הוא, אשם בהתנגשות האלימה בין שוטרי לבין תושבי הכפר, על נפגעייה המיותרים שבני הצדדים.

הוא-הוא שהציב את כוחות המיש"טרה ומג"ב בכניסה לכפר ממש, כדי להבטיח בכיול את "הדמוקרטיה", עליידי כניסתו הפרובוקטיבית של הגזען הפאשיסטי לכפר.

על זאת יעידו הודעותיו והודעות המישטרה מבעוד יום ובו ביום. ההודעות ריכרו אומנם גם על

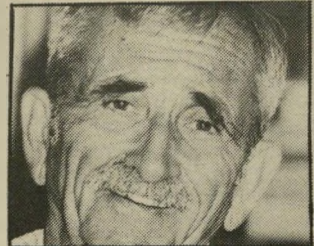
בימים האלה אין מלך בישראל לא הוד ולא כתר-מלכות. ההדר נמצא רק בגנים בין העצים. קשה לחיות בימים מדממים. כי המלכות חולה או איננה. זמיר בן-דוד, עכו

מניעת כניסת בריוני-הכנף, אך הן אמרו במפורש שיוצבו כל הכוחות הדרושים כדי להבטיח לו עצמו את "זכותו" לבצע את זממו. עובדה זו טושטשה במהלך אירועי היום ובדיווח עליהם באמצעי-התיקשורת, ונתקבל הרושם של האיוון הקדוש בין פורעים למתגוננים.

ההצבה הפרובוקטיבית של הכוחות המאיימים על הכפר לפי החלטתו של השר בורג גרמה בתנאי המתח הנורא, ששרר במקום, להתפרצות הרגימה של הפירחחים, שכל המאמצים להפסיקה, שנעשו על-ידי ההנהגה האחרת והנבונה של הכפר (שחלק מאנשיה אף נפגע מאבנים ומגאו) עלו בתוהו.

מפקדי המישטרה הבכירים הגו באיפוק, ואין להאשימם במצב שנוצר, אך חובה היא להזכיר כי כמה קצינים ווטרים, שוטרים ואנשי מג"ב, התנהגו בגסות ובאכזריות יתרה, והכאתו ומעצרו של הרב ירמיהו מלגרום, חסיד אומת היהודים אמיתי, סימלו זאת יותר מכל.

אולם את האשמה הישירה והעיי

קורא ירמיהו הקדוש

קריית יש להטיל על השר בורג, אשר במקום להורות למישטרה לרכו את כל מאמציה במניעת תנועתו של הח"כ החרש אל עבר הכפר מראשיתו, שמר על איוון עיקבי ופרובוקטיבי, שהפך את הכפר לשדה-מערכה.

רב ירמיהו, נהריה

הקורא ירמיהו הוא מזכיר הוועד היהודי-ערבי נגד הגזענות ולמען דו-קיום בישראל.

אבירות ונבחות, מציאות מייללות

אוהבי בעלי-חיים, שימו לב:

יש אצלנו מיבחר גדול של כלבים וחתולים, גם גזעיים. ניתן לקבלם לשבועיים ניסיון, יש גם שירות פנסיון. אצלנו מקבלים בעלי-חיים משור טיים, ומגשישים שירות של אבירות ומציאות.

צער בעלי חיים, יפו

כתובתה של האגודה הוא רחוב סלמה 30, יפו. הטלפון: 03-827621

העולם הזה 2454

משמץ כל רבר טוב: לא גדלים אצלנו רוצחים, אנשים, מעשניסמים ומזיקי-היהודאי, אלא אנשים ישרים.

אני רק לא מבין דבר אחד: איך יהודי כמוך, שגדל ונלחם בארץ-ישראל, מסוגל להיפגש עם רוצחי ילדינו ומשמץ את ילדי עמך? איך היתר מסוגל להתנשק עם ערפאת ימ"ש, ומצד שני, בתור יהודי, לכתוב כתבת-ארכ על יהודים? יכול להיות שהמקור שלך הוא זרע-מלק, או אגא, קפל גרליך וסע מהארץ הקדושה. מקומך לא איתנו, כי כל ברבר הם עזר לרציחות ואונס, וכל הפשעים שנעשים בארץ, בתיקווה לישועה גדולה.

יצחק דרקסלר, עמנואל

בס"ד

אמר הכותב: בעזר חונן הדעת, עליתי על מרכבה בלי סוסים, שקורין אוטובוס, וקניתי כרטיס נסיעה, וכך נסעתי ונסעתי ונסעתי עד שהגעתי לעימנואל העיר הגדולה, ושפתי אוויר-הרים צלול כיון, וגם עונג רוחני משיב-נפש, ועכשיו אני יודע בזכות מי העולם קיים: בזכות עימנואל, העיר הגדולה, ומייסדיה, ואלה שמותיהם: זלמן מרגליות נ"י ובנו יוסף מרגליות נ"י, ופינחס אליהו אהרנריך נ"י. האב ובנו לבית מרגליות הם נרנבים בחסד עליון ונותנים נוכחות גדולות למוסדות התורה, כדי לקיים "חמיי-ישראל ותלמידיהם", ועכשיו הם משקיעים ממון הרבה במיצועות ישוב ארץ-ישראל ובכניין עיר יהודית ושמה עימנואל.

פינחס אליהו אהרנריך, זה יזום ומנהל המיפעל הגדול והנפלא הזה, ואני מסייר ועובר על פני בתי-מידש וכוללי-ארכים, שעוסקים בתורה כל היום וגם בליילה, והנה בית-מידש וכולל כרסלב, והנה בית-מידש וכולל סלונים ובית-מידש וכולל

בזכות עימנואל נזכה לומר שירה ולקבל את פני הרוכב על החמור?

חסידי-ימנו, ובית-מידש חב"ד, ובית-מידש נדבורנא, ובית-מידש וכולל חסידי גור, עימנואל, העיר הגדולה, כוללת בתוכה גשמיות וגם רוחניות, ושם ראיתי גם חנות כל-יבן גדולה, שבה קונים לחם ובשר ודגים ופירות וירקות וכל מיני דברים של טעם, ויהודי נוטל ידיו ומכרד "המוציא" ואוכל לחם ומכרד בירכת-המזון, ובכוח האכילה הוא לומר ומתפלל ועושה מיצועות, ושם ראיתי גם מיקווה-טהרה ומרחץ משוכלל ומכבד, וגם נכסתי למקום שהמלך הולך לבדו, וגם התא הזה נוצץ ומבריק, כמו בית-מירקחת...

ויש עוד כמה מעלות טובות לעימנואל העיר הגדולה, ומקוצר המצע אי-אפשר לפרט, כי רבות הן, ולרחובות עימנואל שמות יהודיים, כמו רחוב יוסף הצדיק, רחוב אור-החיים, רחוב בית-ישראל, רחוב גועם אלימלך, רחוב חתם סופר ועוד שמות יפים ששכחתי.

בזכות ריירי עימנואל, שעוסקים בתורה ותפילה ומיצועות ומעשים טובים, נזכה מהרה לראות במפתח של רשעים ולומר שירה ולקבל את פני הרוכב על החמור. עימנואל

חיים-צבי קרניק, תל-אביב

איך יהודי כמוך משמץ אותנו כך? יכול להיות שאתה זרע-מלק?

כמו אצלכם, שהאשה צריכה לראוג, כי בעלה מתפרפר עם נשים אחרות.

שלא לדבר על חינוך ילדינו, שהוא טהור לכל הדיעות (ופלא שלא היזכרת אותם, הרי אתה